

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/102/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521201466
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521201466.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej, v právnej veci žalobcu: K.. W. K. E. Q. X. P. H. Á. W. , R. A.O. XX.XX.XXXX, T. D. D., O. Č.. XX, zastúpený JUDr. Jozefom Dobrovičom, advokátom, Bratislava, Záhradnícka č. 27, proti žalovanej: N.. N.na F. E. W. E. R. Č. X. Č. , R. A. XX.XX.XXXX, T. D. S. Č.. XXX, zastúpená JUDr. Martou Vícenovou, advokátkou, Malacky, Záhorácka č. 5478/15B, o návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 16. júla 2021, č.k. 49 C 15/2021-67, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 16. júla 2021, č.k. 15/2021-67, p o t v r d z u j e . 49 C

II. Odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 16. júla 2021, č.k. 49 C 15/2021-67, vo výroku II., ktorým návrh na zrušenie neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti zamietol, o d m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením 16.7.2021, č.k. 49 C 15/2021-67, I. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 31.8.2020, č.k. 0 C 1/2020-21, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.9.2020, č.k. 1 Co 16/2020-46, v časti III. a IV. výroku; II. vo zvyšnej časti návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol; III. žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vychádzal z návrhu doručeného súdu dňa 7.4.2021, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Bratislava V. dňa 31.8.2020, č.k. 0 C 1/2020-21, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.9.2020, č.k. 1 Co 16/2020-46, ktorým mu I. uložil ako žalovanému povinnosť nevstupovať do bytu č. 1, na 2. poschodí, vchod O. č. XX, dom so súpisným č. XXXX, postavený na parcelách č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach vo veľkosti 8858/664371, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedený Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre katastrálne územie Bratislava-Petržalka, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým je konanie o jeho úplné vylúčenie z užívania predmetného bytu; II. uložil žalobkyni (v tomto konaní žalovaná), aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala proti nemu ako žalovanému žalobu o jeho vylúčenie z užívania uvedeného bytu; III. uložil mu zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch; IV. uložil mu povinnosť nekontaktovať žalobkyňu osobne, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, v celom rozsahu. Žalobca návrh na zrušenie neodkladného opatrenia odôvodnil

tým, že dôkazná situácia sa od právoplatnosti predmetného neodkladného opatrenia zmenila. Má za to, že dôvody na nariadenie vyššie uvedeného neodkladného opatrenia nikdy nevznikli, pretože jeho bývalá manželka ako žalobkyňa neodkladného opatrenia, si priebeh incidentu zo dňa 21.8.2020 vymyslela, podala na neho trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona len z dôvodu, aby bol vykázaný zo spoločnej domácnosti, čo bola zrejme príprava na rozvodové konanie. Nesúhlasil s tým, že by bývalú manželku fyzicky napadol. Úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Západ, oddelenie vyšetrovania, ktorý začal trestné konanie proti nemu na základe trestného oznámenia, ktoré bolo podkladom pre nariadenie neodkladného opatrenia, odmietol uznesením zo dňa 14.10.2020 trestné oznámenie, keďže nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. V trestnom konaní bol opatrením pribratý prof. MUDr. Peter Labaš, Csc., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, odvetvie traumatológia, na vyhotovenie odborného vyjadrenia na posúdenie poranení, ktoré údajne utrpela oznamovateľka (žalobkyňa neodkladného opatrenia) pri incidente zo dňa 21.8.2020. V rámci trestného konania vyšetrovateľ Policajného zboru dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že uvádzaným konaním nenaplnil obligatórne znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ani skutkovej podstaty iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Uznesením zo dňa 3.12.2020 Krajská prokuratúra Bratislava zamietla sťažnosť žalovanej ako oznamovateľky proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru, Úradu inšpekčnej služby Západ zo dňa 14.10.2020, ktorým bola odmietnutá vec podozrenia zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví. Vykonané dokazovanie v rámci trestného konania preukázalo, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany žalobkyne neodkladného opatrenia, ako možnej obeť domáceho násillia, nebola z jej strany dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali tomu, že z jeho strany dochádza k agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu jej telesné zdravie, alebo k psychickému ubližovaniu v podobe hrubých vyhrážok, ponižujúceho urážania a vulgárneho nadávania, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť jej duševné zdravie. Z priložených listinných dôkazov vyplýva, že sa žiadneho násillia na svojej bývalej manželke nedopustil a už vôbec nie s dlhotrvajúcim charakterom. V súčasnosti už prebehlo rozvodové konanie a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 9.10.2020, č.k. 22 P 212/2019-111, bolo jeho manželstvo so žalovanou právoplatne rozvedené a boli upravené práva a povinnosti k maloletým deťom, čo je znakom toho, že vzťahy medzi manželmi ochladli a on už nechce naďalej pred deťmi vyzerat' ako násillník. Domnieva sa, že je dobrým otcom, s deťmi má pekný vzťah, čo potvrdila i žalovaná v návrhu na rozvod manželstva, pričom nariadené neodkladné opatrenie v podstate znamená, že je v ohrození vždy, keď si príde pre svoje deti, aby na neho bývalá manželka nezavolaala políciu a nemôže jej ani zavolať, aby sa informoval ako sa deti majú.

2.1. Súd prvej inštancie uznesenie odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 330 ods. 1, § 333, § 334, § 339 C.s.p. a dôvodil čiastočnou dôvodnosťou návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že Okresný súd Bratislava V. uznesením zo dňa 31.8.2020, č.k. 0 C 1/2020-21, nariadil neodkladné opatrenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.9.2020, č.k. 1 Co 16/2020-46, v znení uvedenom v bode 1. tohto uznesenia. Poukázal na to, že k zrušeniu neodkladného opatrenia môže súd pristúpiť iba v prípade, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje stranu, ktorá sa zrušenia neodkladného opatrenia domáha. V súlade s ustanovením § 339 C.s.p. je súd povinný zaslať predmetný návrh na zrušenie neodkladného opatrenia dotknutým subjektom a umožniť im vyjadriť sa k nemu pred jeho rozhodnutím. Súd o zrušení neodkladného opatrenia môže rozhodnúť aj bez pojednávania. Odpadnutie dôvodov nariadenia neodkladného opatrenia pritom môže spočívať predovšetkým v tom, že sa zmenila alebo nastala nová situácia medzi stranami sporu, v dôsledku ktorej zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie. Na rozhodnutie súdu o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia neurčuje zákon osobitnú lehotu, ako je to v prípade nariadenia neodkladného opatrenia. V prejednávanej príprade trvanie nariadeného neodkladného opatrenia vo výrokoch III. a IV. neobmedzil z hľadiska času, preto nie sú právne účinky neodkladného opatrenia limitované a k zániku neodkladného opatrenia zo zákona nedochádza. Každé časovo neobmedzené neodkladné opatrenie musí byť zrušené osobitným súdnym rozhodnutím, inak jeho účinky trvajú. O zrušení neodkladného opatrenia rozhoduje súd buď z formálnych alebo vecných dôvodov. Obligatórne a bez návrhu zruší neodkladné opatrenie z formálnych dôvodov pri procesnom neúspechu žalobcu vo veci samej, buď keď sa žaloba zamietne, alebo odmietne, prípadne sa konanie zastaví, resp. pri procesnom úspechu protistrany na základe následnej žaloby podľa § 337 ods. 3 C.s.p. a v prípade nepodania žaloby, v lehote určenej

súdom podľa § 336 ods. 3 C.s.p. Formálne zrušenie neodkladného opatrenia tak nadväzuje na výsledok konania vo veci samej. Ďalšiu kategóriu prípadov predstavujú rozhodnutia súdu o zrušení neodkladného opatrenia z vecných dôvodov, pri ktorých sa uplatňuje výlučne dispozičný princíp a súd môže o danom návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia rozhodnúť iba na návrh podľa § 334 C.s.p. V danom prípade uznesení o zrušení neodkladného opatrenia vo výrokoch III. a IV. predchádzalo posúdenie toho, či skutočne došlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Oboznámením sa so skutkovými tvrdeniami obsiahnutými v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia uvedených žalobcom a k nemu priloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie vo výroku III. a IV., ktorým bolo žalobcovi zakázané priblížiť sa k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a kontaktovať ju osobne, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, pominuli. Ďalej konštatoval, že žalovaná nevyužila svoje právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia a v konaní zostala nečinná. Mal za preukázané z listín doložených žalobcom, že trestné oznámenie, ktoré bolo podkladom pre nariadenie neodkladného opatrenia, Úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Západ, oddelenie vyšetrovania uznesením zo dňa 14.10.2020, odmietol. Sťažnosť oznamovateľky proti predmetnému uzneseniu bola Krajskou prokuratúrou v Bratislave zamietnutá uznesením zo dňa 3.12.2020, č.k. 4 Kn 243/20/1100-7. Z odborného vyjadrenia vypracovaného v rámci trestného konania znalcom prof. MUDr. Petrom Labašom, CSc. vyplýva, že vo vzťahu k deklaroványm zraneniam osoby oznamovateľky ide iba o subjektívne obtiaže bez objektívneho podkladu a nejednajú žiadne objektívne príznaky poranenia, ktoré by si vyžadovali liečbu alebo práceneschopnosť, z čoho je zrejmé, že k fyzickému napadnutiu žalovanej neprišlo. Trvanie neodkladného opatrenia v časti zákazu vstupovať do bytu bolo súdom časovo obmedzené do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, ktorým je konanie o úplné vylúčenie žalovaného (v tomto konaní žalobca) z užívania predmetného bytu. Vo výroku II. nariadeného neodkladného opatrenia, bolo uložené žalobkyni podať v lehote 30 dní žalobu o vylúčenie žalovaného z užívania bytu. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 50 C 44/2020 vyplýva, že žalovaná podala proti žalobcovi žalobu o jeho vylúčenie z užívania bytu č. 1, na 2. poschodí, vchod O. č. XX, dom so súpisným č. XXXX, postavený na parcelách č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach vo veľkosti 8858/664371, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedený Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre katastrálne územie Bratislava-Petržalka, ktoré konanie nebolo doteraz právoplatne skončené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia návrh na zrušenie neodkladného opatrenia v časti výrokov I. a II. zamietol, nakoľko konanie o vylúčenie žalovaného (v tomto konaní žalobca) z užívania bytu nebolo doposiaľ právoplatne skončené.

2.2. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. a žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože pomer úspechu a neúspechu strán sporu bol rovnaký (50 % u oboch strán sporu).

3. Proti tomuto uzneseniu vo výroku II., ktorým bol návrh na zrušenie neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti zamietnutý a výroku III. o náhrade trov konania, podal včas odvolanie žalobca, dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p. (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Má za to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne a svoje rozhodnutie aj nedostatočne odôvodnil, keď mohol postupovať v zmysle § 334 C.s.p. a zrušiť výrok I. neodkladného opatrenia na základe návrhu na zrušenie z jeho strany. V odôvodnení uznesenia sa uvádza, že obligatórne a bez návrhu súd zruší neodkladné opatrenie z formálnych dôvodov pri procesnom neúspechu žalobcu vo veci samej podľa § 335 a § 336 ods. 4 C.s.p., teda ak zamietla alebo odmieta žalobu, prípadne zastavuje konanie, resp. pri procesnom úspechu protistrany na základe následnej žaloby podľa § 337 ods. 3 C.s.p. a v prípade nepodania žaloby v lehote určenej súdom podľa § 336 ods. 3 C.s.p. Formálne zrušenie neodkladného opatrenia tak nadväzuje na výsledok konania vo veci samej. Hoci podľa ustanovení § 335, § 336 ods. 4 C.s.p. má súd obligatórnu povinnosť zrušiť neodkladné opatrenie, nevylučuje to aj použitie § 334 C.s.p. a zrušiť nariadené neodkladné opatrenie pre odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. Konanie vo veci samej sa môže aj pričinením druhej strany zbytočne natiahnuť. Jedno pojednávanie už žalovaná odročila s odvolaním sa na pandemické opatrenia, kedy sa už bežne pojednávalo a išlo len o fakultatívnu možnosť. Pojednávanie sa malo konať dňa 6.5.2021, odročené bolo na deň 28.9.2021. Ak by si žalovaná opäť vymyslela nejaký dôvod, alebo ak by sa do uvedeného termínu prijali ďalšie protipandemické opatrenia, ktoré podľa odborníkov v septembri hrozia, je len veľmi otáznave, kedy by sa dostal k právu užívať svoju nehnuteľnosť s prihliadnutím na odvolacie konanie, ktoré bežne trvá i rok. Zo zákonných ustanovení jasne vyplýva, a to najmä zo

slovného spojenia „aj bez návrhu“ v § 335 C.s.p., že je to alternatíva k § 334 C.sp. a neodkladné opatrenie je možné zrušiť „aj“ takýmto spôsobom, nevylučuje sa tým však možnosť zrušenia neodkladného opatrenia, ak dôvody na jeho nariadenie skutočne odpadli, čo vo svojom návrhu riadne preukázal. Odvolaciemu súdu preto navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a jeho návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia vyhovieť; žiadal trovy konania.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila. Proti napadnutému uzneseniu podala včas odvolanie dôvodiac tým, že nevyužila svoje právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia z dôvodu problémov pri doručovaní výzvy. Z doručky je zrejmé, že poštovú zásielku preberal splnomocnený zástupca na preberanie, ktorý jej neodovzdal zásielku do dispozičnej sféry. Je si vedomá skutočnosti, že tieto okolnosti nespôsobujú právnu vadu doručovania, že sú to okolnosti na jej strane. Nechcela však, aby sa nejavilo, že dôvody neodkladného opatrenia pominuli, pretože naopak trvajú a jej nečinnosť bola spôsobená inými okolnosťami. Predkladá správu psychiatra MUDr. Adriany Bánovskej zo dňa 31.5.2021, v ktorej je konštatovaná diagnóza „adaptačná porucha na stresovú situáciu, zmiešaná úzkostná depresívna porucha“, ktorá obsahuje doporučenie, aby sa s daným človekom nestretávala a aby exmanžel nemal dopad na jej život. Argumentácia žalobcu, že skutok, ktorý bol základom pre dočasné vylúčenie užívania z bytu nie je trestným činom neznamená, že sa skutok nestal, naviac je zachytený na kamerovom zázname. K ublíženiu na zdraví v takom rozsahu, ktoré by vyžadovalo práceneschopnosť síce nedošlo, ale k fyzickému kontaktu žalobcu voči nej došlo. V znaleckom posudku na strane 3, na ktorý sa odvoláva žalobca je uvedené, že „ide o zranenia ľahkého charakteru bez nutnosti liečby a ide o subjektívne obtiaže bez objektívneho podkladu.“ Už len hrozba násillia, či už fyzického alebo psychického, vyvoláva v nej odôvodnené obavy z ďalších útokov. Styk žalobcu s maloletou dcérou po dobu vykonateľnosti neodkladného opatrenia sp.zn. O C I/2020, nebol žiadnym spôsobom obmedzený, riadne prebiehal, dokonca aj nad rámec uzatvorenej rodičovskej dohody, preto považuje argumentáciu žalobcu za bezpredmetnú a ktorá je len dôkazom toho, že sa potrebuje k nej približovať, prípadne ju provokovať. Všetky informácie vo vzťahu k deťom sú otcovi prístupné jednak prostredníctvom dospeljej dcéry a vo vzťahu k maloletej dcére telefonicky, prípadne prostredníctvom aplikácií, na základe ktorých má otec prístup k školským informáciám. Má za to, že naďalej pretrvávajú dôvody, ktoré boli základom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Inšpekčná služba je interným orgánom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a jej závery, ktoré spochybňuje, keďže boli vykonané bez jej výsluchu, nemôžu byť dôvodom pre zrušenie neodkladného opatrenia, ani len čiastočne. Jej obavy naďalej pretrvávajú, kontakt so žalobcom u nej vyvoláva ďalší stres a napätie. Odvolaciemu súdu preto navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh v celom rozsahu zamietnuť.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní [§ 334, § 378 ods. I, § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.), ďalej len C.s.p.] a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech a odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné.

7. Neodkladné opatrenie, ktorého zrušenia sa žalobca domáha, bolo nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 31.8.2020, č.k. O C 1/2020-21, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.9.2020, č.k. 1 Co 16/2020-46, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2020, ktorým I. uložil žalovanému (v tomto konaní žalobca) povinnosť nevstupovať do bytu č. 1, na 2. poschodí, vchod O. č. XX, dom so súpisným č. XXXX, postavený na parcelách č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach vo veľkosti 8858/664371, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedený Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre katastrálne územie Bratislava-Petržalka, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým je konanie o úplné vylúčenie žalovaného z užívania predmetného bytu; II. uložil žalobkyni (v tomto konaní žalovaná), aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala proti žalovanému žalobu o vylúčenie z užívania predmetného bytu; III. uložil žalovanému zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch; IV. uložil žalovanému povinnosť nekontaktovať žalobkyňu osobne, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami.

8. Odvolací súd sa stotožnil so správnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia, že návrh na zrušenie neodkladného opatrenia je sčasti dôvodný, keď svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Odvolací súd poukazuje na to, že dôvodom zrušenia neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 334 C.s.p. je, že odpadnú (pominú) dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Táto formulácia postihuje predovšetkým tie prípady, kedy došlo k zmene pomerov, čo má za následok, že neodkladné opatrenie už nie je nutné, ani účelné. K zmene pomerov musí súd prihliadnuť a vyvodiť potrebný záver. Neodkladné opatrenie možno však zrušiť i vtedy, ak sa dodatočne zistí, že predpokladané dôvody dané nie sú. Nie je totiž vylúčené, že neskôr, alebo tiež pri vykonávaní dôkazov vo veci samej súd zistí, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli dané. Z tých istých dôvodov môže súd neodkladné opatrenie čiastočne zrušiť. O zrušení neodkladného opatrenia rozhoduje súd na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný žalobca i žalovaný. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C.s.p.) a prípadné dodatočné odpadnutie dôvodov nemôže odvolací súd zohľadniť. Z daného hľadiska môže byť predmetom odvolacieho prieskumu iba splnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v čase vydania napadnutého rozhodnutia, nie odpadnutie dôvodov jeho nariadenia, ako to predpokladá ustanovenie § 334 C.s.p. Na základe rovnakého princípu nemôže byť dôvodom na zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 334 C.s.p. to, že podmienky na jeho nariadenie neboli (späťne) nikdy splnené. K zrušeniu neodkladného opatrenia môže teda viesť iba odpadnutie toho dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje tú stranu sporu, ktorá sa domáha zrušenia neodkladného opatrenia.

9. Žalobca v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia dôvodil tým, že žalovanou tvrdené skutočnosti, ktoré súd vyhodnotil v čase nariadenia neodkladného opatrenia ako dôvodné, a to podozrenie z jeho násillia voči nej, sa nepotvrdili, čo preukázal uznesením Úradu Inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Západ, oddelenie vyšetrovania zo dňa 14.10.2020, ktoré odmietlo trestné oznámenie žalovanej pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví zo strany žalobcu, ako aj uznesením Krajskej prokuratúry v Bratislave, ktorá uznesením zo dňa 3.12.2020, č.k. 4 Kn 243/20/1100-7, zamietla sťažnosť žalovanej proti uvedenému uzneseniu. Ďalej poukázal na odborné vyjadrenie znalca Prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., zo dňa 19.9.2020, podľa ktorého poranenia, ktoré utrpela žalovaná pri fyzickom napadnutí jej osoby dňa 21.8.2020 zo strany žalobcu boli ľahkého charakteru bez nutnosti liečby, išlo iba o subjektívne obtiaže bez objektívneho podkladu, žiadne trvalé následky nenastanú, zranenie si nevyžiadalo žiadnu liečbu, ani PN. Preukázal potom, že odpadol dôvod, pre ktorý bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým žiadala žalovaná, aby dočasne nevstupoval do ich spoločnej nehnuteľnosti, ako aj aby sa k nej nepribližoval a nekontaktoval ju.

10. Súd prvej inštancie v uznesení, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, vo výroku II., uložil povinnosť žalobkyni podať v určenej lehote na súd voči žalovanému žalobu o jeho vylúčenie z užívania predmetného bytu. Prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalovaná si túto povinnosť splnila a podala žalobu na Okresný súd Bratislava V. o vylúčenie žalobcu z užívania bytu, ktoré konanie je vedené pod sp.zn. 50 C 44/2020, čo nepoprel ani samotný žalobca vo svojom odvolaní, iba spochybnil, že žalovaná môže v uvedenom konaní spôsobať prieťahy (jedno pojednávanie už bolo odročené z dôvodu správania sa žalovanej). Odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že trvanie neodkladného opatrenia v časti uloženia zákazu žalobcovi vstupovať do predmetného bytu je časovo obmedzené až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a preto aplikácia ustanovení § 335, § 336 ods. 4 C.s.p., na ktoré žalobca poukazoval vo svojom odvolaní, nie je možná, pretože neodkladné opatrenie bolo nariadené pred začatím konania vo veci samej.

11. Neobstojí tvrdenie žalobcu v jeho odvolaní, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, pretože ani skutočnosť, že trestné oznámenie žalovanej voči žalobcovi pre podozrenie zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví bolo odmietnuté, že podľa odborného vyjadrenia znalca Prof. MUDr. Petra Labaša, CSc. neutrpela žalovaná žiadne zranenia, ešte neznamená, že dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie v časti, ktorým sa zakázalo žalobcovi ako žalovanému nevstupovať do bytu, odpadli. Odvolací súd poukazuje na to, že povinná osoba nemusí byť podozrivá len z fyzického násillia, ale môže ísť aj o psychické týranie, pričom dôvodnosť podozrenia nemusí mať kvalitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania alebo priestupkového konania, preto súd nemusí uvažovať o vzťahu podozrenia k prípadnému trestnému alebo inému obdobnému postihu povinnej osoby. Osvedčenie takéhoto podozrenia postačí napríklad obsahom trestného oznámenia

alebo oznámenia o priestupku, vedomosťami vyplývajúcimi z rozhodnutí v iných súdnych konaniach (napr. o rozvoze manželstva), z tvrdení strán sporu (v tejto súvislosti porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. 5 M Cdo 10/2012). Z obsahu spisu vyplýva, že vzťahy medzi sporovými stranami sú narušené, z dôvodu ktorého nie je vhodné, aby až do skončenia konania vo veci samej o vylúčení žalobcu z užívania predmetného bytu, tento užívali spoločne preto, aby nedochádzalo medzi nimi ku konfliktom, ktoré by mohli vyústiť či do fyzického alebo psychického násillia. Odvolací súd dodáva, že v dôsledku začatia konania vo veci samej o vylúčení žalobcu z užívania predmetného bytu, sporné otázky medzi stranami sporu týkajúce sa fyzického, psychického násillia žalobcu voči žalovanej, alebo hrozby takéhoto násillia, budú riešené vo veci samej.

12. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou prvoinštančného súdu uvedenou v odôvodnení napadnutého uznesenia, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené vo výrokoch III. a IV., t.j. aby sa žalobca nepribližoval k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v konaniach tam uvedených, ako aj aby žalovanú nekontaktoval osobne, písomne, telefonicky, elektronicky alebo inými prostriedkami, keďže manželstvo sporových strán bolo už rozvedené a zároveň upravené rodičovské práva a povinnosti k ich maloletým deťom, z dôvodu ktorého ohľadne výchovy a starostlivosti detí je nutná ich vzájomná komunikácia a stretnutia. Odvolací súd preto neprihliadol na odvolacie námietky žalovanej týkajúce sa zrušenia neodkladného opatrenia aj v citovaných výrokoch III. a IV., keď nepreukázala svoje tvrdenie o svojej diagnóze „adaptačná porucha na stresovú situáciu, zmiešaná úzkostná depresívna porucha“ a že sa podľa doporučenia psychiatra nemá so žalobcom stretávať, nakoľko správu od psychiatra nepredložila (v odvolaní uviedla, že túto správu príkladá). Navyše samotná obava žalovanej, že sa k nej bude žalobca približovať alebo ju kontaktovať, ešte nie je dôvodom na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia v uvedených výrokoch.

13. K odvolacím námietkam žalobcu o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ustanovenia § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napríklad § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozhodnutia upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 alebo § 236 C.s.p. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci súd prvej inštančie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalobcom v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

14. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštančie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštančie za správne.

15. Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. potvrdil, vrátane výroku III. o náhrade trov konania. Odvolací súd poukazuje na to, že obe sporové strany podali odvolanie voči napadnutému uzneseniu aj do výroku o náhrade trov konania, ale ani jedna z nich toto odvolanie vo vzťahu k tomuto výroku neodôvodnila, preto odvolací súd osobitne nepreskúmaval vecnú a právnu správnosť uznesenia súdu prvej inštancie v uvedenom výroku. Odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 C.s.p.).

16. Vzhľadom na skutočnosť že žalovaná podala odvolanie aj voči výroku II. napadnutého uznesenia, ktorým bol návrh na zrušenie neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti zamietnutý, t.j. do výroku, ktorým bolo rozhodnuté v jej prospech, odvolací súd odvolanie žalovanej proti tomuto výroku podľa § 386 písm. b/ C.s.p. odmietol, pretože odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

17. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 2 C.s.p. a žiadnej zo strán nepriznal na náhradu trov odvolacieho konania právo, nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná čiastočne (vo výroku I., ktorý bolo nariadené neodkladné opatrenie zrušené v časti výrokov III. a IV. úspešná nebola a vo výroku II., ktorým bol návrh na zrušenie neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti zamietnutý, bola úspešná; z dôvodov uvedených v bode 16. odôvodnenia tohto uznesenia, jej odvolanie proti tomuto výroku bolo odmietnuté).

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).